

ԱՌԱԿ

Ս Ա Ր Ե Ա Կ .

Ամէն մարդ ալ իրեն համար
 Այս կամ՝ այն բանին է յարմար .
 Եւ սակայն սրբան մարդիկ կան
 Որ այլոց մէկ յաջողութիւնն որ տեսնան՝
 Իսկոյն իրենք ալ այն գործոյն կհետեւին ,
 Թէ եւ անոր յարմարութիւն մը չունին ,
 Գիտես ես ինչ խրատ կուտամ՝ այնպիսեաց .
 Նայէ եղբայր , աչքըդ բաց ,
 Զափըդ գիտցիր , ըզդոյշ կաց ,
 Զեռք մի՛ զարներ այն բանին՝ որուն համար չես ծընած :

Սարեկին մէկը պըզտիկ ատենէն
 Դեղձանիկի պէս կըսուէր կըսեն .
 Այնպէս որ իրեն ձայնն որ լըսէիր՝
 Սա գեղձանիկ է , սարեակ չէ կըսէիր :
 Մէկը չըկար որ սարեակը չըձանչնար ,
 Կամ թէ անոր գովասանքները չըտար :
 Օրհնեալ սարեակ , ատկից աւել՝ ինչ կուզես : —
 Որո՞ւ կըսես .

Մեղք որ սարեակն ալ մէկուն պէս նախանձ
 Ունէր չափազանց :

Օր մը սոխակին ձայնը կըլըսէ ,
 Մի՛թէ սոխակէն ես վար եմ կըսէ .
 Զայնը կըձըգէ՝ կըսկըսի երգել ,
 Թեւերը թօթվել , ելեւէջք ընել .
 Բայց ո՞ւր սոխակին անուշ դայլայլիկ ,
 Ռ՛ւր այն եղանակ փափուկ գեղեցիկ .
 Սարեկին երգն էր ճըճուանք ու կառաջ ,
 Երբեմն ալ այծու ձագերուն պապաջ :

Մէկ խօսքով ,

Սարեկին քով

Մէկ թըռչուն մը չըմընաց ,

Ամէն մէկը թռաւ՝ հեռուներ գընաց :

Ախ սարեակ սարեակ , տեսար ըրածըդ ,
 Տեսար ինչ բերաւ գլխուդ նախանձըդ ,
 Լաւ չէր աղէկ երգէիր գեղձանիկի նըմանակ ,
 Քան գէշ կերպով ճըճուէիր մեր սոխակին եղանակ :

ՔՈՒԼՈՎ .

